

Din nou la Hanul lui Manuc

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Doru-i nebun, îl simt cum mă usucă
Și murgul mă îmbie spre Sibiu,
Pe aripi vrea la tine să mă ducă,
Iar o caleașcă fără vizitiu

Mă va urma în liniște prin noapte...
Tu să m-aștepti sub frunza unui nuc,
Când luna o să bea cafea cu lapte,
O să pornim spre Hanul lui Manuc

Și în iatacul unde prima oară
Am descifrat misterul din pistil
O să petrecem iarna dulce-amară
Și-om contura din versuri un copil.

- Pe Făgăraș zăpezile-s înalte,
Pe creste viscolește și mă tem
Că n-om găsi poteci, flămânde haite
Ne vor urma tăcute. Un blestem

E iarna grea, înhamă deci la sănii
Doi armăsari și dorul meu năuc,
În loc de bici, te rog să iei mătânii,
Într-un târziu, la Hanul lui Manuc,

Îl voi ruga pe Dumnezeu să cearnă
Ninsori peste păcate, peste noi,
Să fie pretutindeni ger și iarnă,
Să nu existe drumuri înapoi.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif